

Spm. nr. S 2350

Til justitsministeren (14/4 2000) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren sikre, at efterforskningen i den såkaldte Lenz-sag foregår efter retsplejelovens objektivitetsbestemmelser, og at ledende repræsentanter for politiets efterforskning ikke udtaler sig om skyldsspørgsmålet, før dette er afgjort ved domstolene?«

Svar (28/4 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter retsplejelovens § 96, stk. 2, skal de offentlige anklagere fremme enhver sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed tillader, og derved ikke blot påse, at straffskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted.

Et tilsvarende objektivitetsprincip er ikke lovfæstet for politiets vedkommende, men det antages at følge indirekte af den nævnte bestemmelse, at det samme princip gælder for politiets efterforskning.

Det følger af retsplejelovens § 101, stk. 2, at statsadvokaterne fører tilsyn med politimestrenes (politidirektørens) behandling af straffesager og behandler klager over afgørelser truffet af politimestrene (politidirektøren) vedrørende strafforfølgning.

Den nævnte klageadgang gælder også afgørelser, der træffes af politiet i forbindelse efterforskningen. Statsadvokatens afgørelse i sådanne sager kan ikke påklages til rigsadvokaten eller justitsministeren.

Selv om der således ikke er klageadgang til Justitsministeriet, har ministeriet i kraft af sin overordnede stilling mulighed for efter retsplejelovens § 98, stk. 3, at give anklagemyndigheden pålæg vedrørende behandlingen af konkrete sager.

Justitsministeriet er dog af principielle grunde yderst tilbageholdende med i kraft af sin overordnede stilling at gribe ind i konkrete sager, der er under behandling ved politi og anklagemyndighed.

Der har efter Justitsministeriets opfattelse ikke i forbindelse med politiets efterforskning af den konkrete sag foreligget omstændigheder, der har kunnet begrunde en indgriben fra ministeriets side, ligesom der efter ministeriets oplysninger ikke har været anledning til for stats-

advokaten at gribe ind i medfør af dennes beføjelser efter lovens § 101, stk. 2.

Det skal i øvrigt bemærkes, at det efter straffelovens § 110 f er Justitsministeriet, der skal tage endelig stilling til påtalespørgsmålet i sagen.

Hvad angår udtalelser om skyldsspørgsmålet følger det af retsplejelovens § 1016 a, at ingen, som i embeds medfør er beskæftiget med en straffesag, må udtale sig uden for retten om skyldsspørgsmålet, så længe sagen ikke er pådømt eller bortfaldet.

Denne regel gælder for anklagemyndigheden, politiet, forsvarere, dommere, nævninger og domsmænd. Der er ikke knyttet sanktioner til overtrædelse af bestemmelsen, men ansvar kan eventuelt pålægges efter tjenestemandsløvgivningen, hvis den pågældende er tjenestemand, og eventuelt efter de almindelige strafferegler for tjenesteforseelser.

Der har ikke i den omhandlede sag - for Justitsministeriet eller statsadvokaten - foreligget et grundlag for at gribe ind over for politiets ledelse i anledning af retsplejelovens § 1016 a.

Spm. nr. S 2351

Til statsministeren (14/4 2000) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren oplyse, om regeringen efter, at den såkaldte Lenz-sag blev forelagt domstolene mandag den 20. december 1999, har afholdt møder med PET/anklagemyndigheden om denne sag?«

Svar (5/5 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan generelt oplyse, at der er blevet orienteret om Stasi-efterforskningen i Regeringens Sikkerhedsudvalg. I sikkerhedsudvalgets møder deltager chefen for PET.

Der er ikke i udvalget blevet orienteret om Lenz-sagen efter byrettens afgørelse tirsdag den 21. december 1999.

Jeg kan samtidig oplyse, at justitsministeren har meddelt mig, at Justitsministeriet har været løbende orienteret om de verserende Stasi-sager, ligesom medarbejdere fra Justitsministeriet